

E-twinning. Ευρωπαϊκές συνεργασίες Σχολείων

Ελένη Καραβανίδου
Υπεύθυνη Σχολικής Βιβλιοθήκης

Φανταζόσαστε ποτέ ότι θα ερχόταν η εποχή που ελληνικό σχολείο θα μοιραζόταν ένα ηλεκτρονικό κύπελλο με pop corn με άλλο σχολείο στην Ευρώπη;

Τι εννοούμε; Τίποτε άλλο από το etwinning, το εργαλείο του Υπουργείου Παιδείας για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση και τη συνεργασία των Ευρωπαϊκών Σχολείων (www.etwinning.net).

Για το 1^ο ΓΕ.Λ. Ελευσίνας αυτή ήταν η τρίτη μέσα σ'ένα χρόνο συνεργασία (η περσινή filmteaching, πήρε την εθνική ετικέτα ποιότητας). Η πρότασή μας ήταν να δούμε τις ίδιες ταινίες, ώστε να προβληματιστούν και να επικοινωνήσουν οι μαθητές μας πάνω σε θέματα κουλτούρας και κινηματογραφικής τέχνης.

Έτσι, τους τρεις πρώτους μήνες του 2007, το σχολείο μας αντήλλαξε και είδε την Αγέλαστο Πέτρα του Φίλιππου Κουτσαφτή –την αγγλική εκδοχή, σταλμένη από τον ίδιο το σκηνοθέτη, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά, το Pupendo του Jan Hrebejk (Τσεχία) και το Any Way the Wind blows του Tom Barman (Βέλγιο) . Από την Ελευσίνα συμμετείχαν δύο τμήματα, το Α4 και το Γ2 και δύο καθηγήτριες Αγγλικών, μια που η γλώσσα συνεργασίας είναι τα Αγγλικά, η κα Μαρία Πουλοπούλου και η κα Κατερίνα Δρετάκη. Το συντονισμό ανέλαβε η Σχολική Βιβλιοθήκη.

Εκτός από τη μέθοδο project, που με το συνδυασμό εξατομικευμένης, ομαδικής και αλυσιδωτής δράσης κράτησε το ενδιαφέρον των μαθητών, η ηλεκτρονική συνομιλία των τμημάτων σε πραγματικό χρόνο (chat) και το ηλεκτρονικό ημερολόγιο (blog) έφεραν κοντά σχολεία που βρίσκονταν στο άλλο άκρο της Ευρώπης, επιτρέποντας την εξάσκηση των μαθητών στα Αγγλικά με πραγματικούς επικοινωνιακούς στόχους.

Οι μαθητές μας υπερασπίστηκαν με θέρμη το γνωστό ντοκιμαντέρ του Φίλιππου Κουτσαφτή. Αυτό που είχε αγγίξει το ελληνικό κοινό εδώ και επτά χρόνια φαντάζει τώρα ανοίκειο και ξένο στους νέους της Ευρώπης, συνηθισμένους στην καταγιστική δράση, τον εντυπωσιασμό, αλλά και την αποσπασματικότητα και ασυνέχεια των x-box και των video clips. Μήπως θα αντιδρούσε διαφορετικά το μαθητικό κοινό στην Ελλάδα; Κι όμως, η «τελευταία γενιά της Αγελάστου Πέτρας», όπως ονομάσαμε τη σημερινή Γ Λυκείου (η Αργυρούλα που παίζει αμέριμνη στους λάκκους του αρχαίου νεκροταφείου φέτος αποφοιτά από το σχολείο μας), τους εξήγησε: «Είναι η πόλη μας. Η ιστορία μας. Οι δρόμοι που περνάμε για να πάμε στο σχολείο». «Μα τι συνέβη στην Ελευσίνα; Εμείς διατηρούμε ό,τι μας συνδέει με το παρελθόν» ρώτησαν οι Τσέχοι. Κι ακόμα: «Ποιο είναι το παρόν της Ελευσίνας; Εμείς είδαμε το παρελθόν της». Τα παιδιά απάντησαν με αφοπλιστική ειλικρίνεια. Αυτή που χαρακτηρίζει την ηλικία τους ανεξαρτήτως εθνικότητας.

Οι «δύσκολοι» Βέλγοι, οι προσηνεείς Τσέχοι, τα δικά μας παιδιά, αλληλογνωρίστηκαν με 10 φράσεις-κλειδιά που περιγράφουν τη γενιά τους. Μεταξύ άλλων: Τεχνολογία, Ψυχαγωγία, στρες και διαζύγια, αντίσταση (Τσέχοι), μη ανεκτικότητα (Βέλγοι), αμηχανία με τους μετανάστες (Ελληνες). «Δεν είμαστε και τόσο διαφορετικοί» αποφάνθηκαν τα παιδιά της Α Λυκείου, ενώ η Γ Λυκείου παραδέχτηκε το βαθμιαίο εξαμερικανισμό μας, που απασχόλησε και τους Βέλγους, αλλά δήλωσε ότι «περνάμε στο μέλλον ορμώμενοι από το παρελθόν μας». Οι τελειόφοιτοι του 2007 θέλουν να κρατήσουν ό,τι ονομάζουμε ελληνική κουλτούρα και μας κάνει ξεχωριστούς. Από τα μνημεία και τη γλώσσα μας, ως τις γιορτές και την ιστορική μας μνήμη. Από τα παιδικά παιχνίδια στη γειτονιά και τις πλάκες μας ως τις σχολικές εκδηλώσεις ως και τον καφέ που πίνουμε παρέα με τους φίλους. Γιατί η αντίσταση ίσως τελικά να βρίσκεται στο χρόνο που αφιερόνουμε πια στον άνθρωπο.

Αυτό που κρατάμε εμείς, η διδακτική ομάδα του etwinning είναι η αίσθηση ότι μέσα από αυτά τα προγράμματα που προσφέρουν κάτι νέο στους μαθητές μας, αισθανόμαστε και πάλι Δάσκαλοι.

